

Volkskrant

<https://www.volkskrant.nl/magazine/wil-merkies-was-de-eerste-sportverslaggeefster-van-nederland~a4569880/>

Wil Merkies was de eerste sportverslaggeefster van Nederland

Het eeuwige leven: Wil Merkies (1931-2018)

In 1949 kwam ze in dienst bij de Volkskrant op de sportredactie. Hier liet ze zien dat ook vrouwen verstand van voetbal kunnen hebben.

Door: Peter de Waard 16 februari 2018, 02:00

In de Volkskrant van 19 september 1949 stond onder de kop 'Lauw spelend SVV klopt Volewijckers' ineens 'Van onze verslaggeefster'. 'Zij' schreef: 'Een aanvallende Volewijckersploeg die voor het doel de nodige stootkracht miste om Steenbergen c.s. te kunnen overrompelen en bovendien door te ver opdringen de SVV-aanval kansen bood, moest in de tweede helft lijdelijk toezien dat de Schiedammers in twintig minuten tijds via twee snelle aanvallen konden doelpunten.'

De 'zij' was Wil Merkies - toen nog Wil Jansen geheten - een 18-jarig meisje dat door chef sport Jan de Vries van de abonnementenadministratie was gehaald en zo de eerste vrouwelijke sportverslaggeefster van Nederland was geworden.

Kader: Als feminist zou het heel correct zijn om te roepen dat ik werd gediscrimineerd. Maar dat was zeker niet het geval. Op de redactie waren ze heel aardig tegen mij, Wil Merkies

Afgewezen

De volgende dag werd zij bij hoofdredacteur Joop Lückert geroepen. 'Als je bij Lückert geroepen werd betekende dat meestal ontslag, maar ik kreeg alleen te horen dat de abonnees in opstand waren gekomen over 'Van onze verslaggeefster' en dat ik voortaan 'Van onze verslaggever' boven mijn stukken moest zetten', zei ze later in een radio-interview.

Wil Jansen groeide op in de Amsterdamse Rivierenbuurt in een gezin met vier jongens en twee meisjes. Haar vader was directeur van een PTT-kantoor maar haar moeder mocht ondanks een HBS-diploma niet werken. Daar leed ze onder en dat was voor Wil reden om haar hele leven economisch onafhankelijk te willen zijn.

Op school kon ze goed opstellen schrijven. Ze voetbalde met de jongens in het Beatrixpark en ging naar wedstrijden van Ajax. Al op haar 14de schreef ze wedstrijdverslagen voor het naoorlogse sportkrantje Cetem, dat toen voor een dubbeltje te koop was. Ze verdiende er een zakcentje mee. Ze solliciteerde op een baan op de sportredactie van de Volkskrant. Eerst werd

ze afgewezen - 'je kunt aan de slag op de abonnementenadministratie' - maar toen ze voor het personeelsblad een briljant verslag schreef van een intern voetbaltoernooi lukte het Jan de Vries toch haar bij de sportredactie te halen. 'Ik zat op de perstribune met allemaal oudere mannen zoals Bob Spaak die sigaren rookten en jenevertjes dronken. Voor mij haalden ze ranja met een rietje. Als feminist zou het heel correct zijn om te roepen dat ik werd gediscrimineerd. Maar dat was zeker niet het geval. Op de redactie waren ze heel aardig tegen mij.'

Kader: Op de zaterdag voor haar overlijden stond er nog een ingezonden brief van haar in Het Parool over de schietpartij op Wittenburg, waar ze woonde. Op haar sterfbed maakte ze zich zorgen: wie doet komende vrijdag de schrijfworkshops, Dochter Anne Markies

Productief

Wil Jansen werd daar verliefd op Wim Merkies, die aan de dictafoon zat. Maar na haar huwelijk kon ze niet blijven werken. In 1954 nam ze ontslag en ging met haar man naar Amersfoort, waar hij onderwijzer werd. Ze kreeg vier kinderen en ze bleef schrijven, maar pas in 1977 zou ze weer als journalist voor een dagblad gaan schrijven - eerst als stadsverslaggever bij het Nieuw Utrechts Dagblad, een kopblad van Het Parool - en later bij het Amstelveens Weekblad. 'Ook na haar pensioen in 1991 bleef ze heel productief', zegt haar dochter Anne Merkies.

Ze schreef voor buurtkranten, Opzij, De Groene Amsterdammer en Sekstant. Ook publiceerde ze boeken, zoals Eten met de Pen en Zo zie ik Amstelveen. Daarnaast was ze actief in de vrouwenbeweging: Dolle Mina, vrouwenhuizen en de WOUW (Wilde Oude Wijven).

'Op de zaterdag voor haar overlijden stond er nog een ingezonden brief van haar in Het Parool over de schietpartij op Wittenburg, waar ze woonde. Op haar sterfbed maakte ze zich zorgen: wie doet komende vrijdag de schrijfworkshops', aldus Anne Merkies.

Wil Merkies, ze had ondanks de echtscheiding altijd de naam van haar man gehouden, overleed 7 februari in het harnas. Ze werd woensdag begraven.